

چهل حدیث از پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله)

<?xml encoding="UTF-8">

حدیث اول

1 - قال رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ) : « لَا تُصَيِّعُوا صَلَاتَكُمْ، فَإِنَّ مَنْ صَيَّعَ صَلَاتَهُ، حُشِرَ مَعَ قَارُونَ وَ هَامَانَ، وَ كَانَ حَقًّا عَلَيَّ اللَّهُ أَنْ يُدْخِلَهُ النَّارَ مَعَ الْمُنَافِقِينَ. »

پیامبر اکرم اسلام (صلی الله علیه و آله) فرمود: نماز را سبک و ناچیز مشمارید، هر کس نسبت به نمازش بی اعتنا باشد و آنرا سبک و ضایع گرداند همنشین قارون و هامان خواهد گشت و حق خداوند است که او را همراه منافقین در آتش داخل نماید.

(وسائل الشیعه: ج 4، ص 30، ح 4431).

حدیث دوم

2 - قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ سَلَّمَ): « مَنْ مَشَى إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ مَسَاجِدِ اللَّهِ، فَلَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ خَطَاها حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَنْزِلِهِ، عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَ مَحَى عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَ رَفَعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ. »

فرمود: هر کس قدمی به سوی یکی از مساجد خداوند بردارد، برای هر قدم ثواب ده حسنه می باشد تا برگردد به منزل خود، و ده خطا از لغزش هایش پاک می شود، همچنین در پیشگاه خداوند ده درجه ترفیع می یابد.

(عقاب الأعمال: ص 343، س 14، وسائل الشیعه: ج 5، ص 201، ح 6328).

حدیث سوم

3 - بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) جَا لِسَ فِي الْمَسْجِدِ، إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ فَقَامَ يُصَلِّي، فَلَمْ يُتِمَّ رُكُوعَهُ وَ لَا سُجُودَهُ، فَقَالَ: «نَقَرَ كَنْقَرِ الْغُرَابِ، لَئِنْ مَاتَ هَذَا وَ هَكَذَا صَلَوَتُهُ لَيَمُوتَنَّ عَلَى غَيْرِ دِينِي.»
رسول خدا (صلى الله عليه وآله) در مسجد نشسته بود که شخصی وارد شد و مشغول خواندن نماز شد و رکوع و سجودش را کامل انجام نمی داد و عجله و شتاب می کرد. حضرت فرمود: کار این شخص همانند کلاغی است که منقار بر زمین می زند، اگر با این حالت از دنیا برود بر دین من نمرده است.

(وسائل الشیعه: ج 4، ص 31، ح 4434).

حدیث چهارم

4 - قَالَ (صلى الله عليه وآله) لِعَلِيٍّ (عليه السلام): «أَنَا رَسُولُ اللَّهِ الْمُبَلَّغُ عَنْهُ، وَ أَنْتَ وَجْهُ اللَّهِ وَ الْمُؤْتَمُّ بِهِ، فَلَا نَظِيرَ لِي إِلَّا أَنْتَ، وَ لَا مِثْلَ لَكَ إِلَّا أَنَا.»
رسول خدا (صلى الله عليه وآله) به امام علی (عليه السلام) فرمود: من رسول خدا هستم، که از طرف او تبلیغ و هدایت می نمایم؛ و تو وجه الله می باشی، که امام و مقتدای (بندگان خدا) خواهی بود، پس نظیری برای من وجود ندارد مگر تو؛ و همانند تو نیست مگر من.

(تأویل الآيات الظاهرة: ص 549، س 5؛ و تفسیر البرهان: ج 4، ص 184، س 26).

حدیث پنجم

5 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «يَا أَبَا ذَرٍّ، الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَ جَنَّةُ الْكَافِرِ، وَ مَا أَصْبَحَ فِيهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا وَ هُوَ حَزِينٌ، وَ كَيْفَ لَا يَحْزَنُ الْمُؤْمِنُ وَ قَدْ أَوْعَدَهُ اللَّهُ أَنَّهُ وَارِدٌ جَهَنَّمَ.»
فرمود: ای ابوذر، دنیا زندان مؤمن و بهشت کافران است، مؤمن همیشه محزون و غمگین می باشد، چرا چنین نباشد و حال آن که خداوند به او - در مقابل گناهان و خطاهایش - وعده مجازات و دخول جهنم را داده است.

(أمالی طوسی: ج 2، ص 142، بحار الأنوار: ج 74، ص 80، ح 3).

حدیث ششم

6 - وَ قَالَ (صلى الله عليه وآله): «يَا عَلِيُّ! افْتَحْ طَعَامَكَ بِالْمِلْحِ، فَإِنَّ فِيهِ شِفَاءً مِنْ سَبْعِينَ دَاءً، مِنْهَا: الْجُنُونُ وَ الْجُذَامُ وَ الْبَرَصُ وَ وَجَعُ الْخَلْقِ وَ الْأَصْرَاسِ وَ وَجَعُ الْبَطْنِ.»

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) به امام علی (علیه السلام) فرمود: غذای خود را با (تناول نمودن کمی) نمک شروع نما، همانا که در آن درمان و شفاء هفتاد نوع بلا و آفت خواهد بود، که دیوانگی، پیسی، جذام، درد و ناراحتی های حلق، دندان ها؛ و شکم و معده از آنها می باشد.

(محاسن برقی: ص 593، ح 110، بحار: ج 63، ص 398، ح 20.)

حدیث هفتم

7 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «شَرُّ النَّاسِ مَنْ بَاعَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا، وَ شَرُّ مَنْ ذَلِكَ مَنْ بَاعَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ.»
فرمود: بدترین افراد کسی است که آخرت خود را به دنیایش بفروشد و بدتر از او آن کسی خواهد بود که آخرت خود را برای دنیای دیگری بفروشد.

(من لا يحضره الفقيه: ج 4، ص 353، ح 5762 چاپ جامعه مدرّسین.)

حدیث هشتم

8 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «ثَلَاثَةٌ أَخَافُهُنَّ عَلَى أُمَّتِي: الضَّلَالَةُ بَعْدَ الْمَعْرِفَةِ، وَ مُضِلَّاتُ الْفِتَنِ، وَ شَهْوَةُ الْبَطْنِ وَ الْفَرْجِ.»

فرمود: در سه چیز برای امت خود احساس خطر می کنم: گمراهی، بعد از آن که هدایت و معرفت پیدا کرده باشند. گمراهی ها و لغزش های به وجود آمده از فتنه ها. مشتهیات شکم، و آرزوهای نفسانی و شهوت پرستی.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 158، بحار الأنوار: ج 10، ص 368، ح 15.)

حدیث نهم

9 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «ثَلَاثَةٌ مِنَ الذُّنُوبِ تُعَجَّلُ عُقُوبَتُهَا وَ لَا تُؤَخَّرُ إِلَى الْآخِرَةِ: عُقُوبُ الْوَالِدَيْنِ، وَ الْبَغْيُ عَلَى النَّاسِ، وَ كُفْرُ الْأَخْسَانِ.»

فرمود: عقاب و مجازات سه دسته از گناهان زودرس می باشد و به قیامت کشانده نمی شود: ایجاد ناراحتی برای پدر و مادر، ظلم در حق مردم، ناسپاسی در مقابل کارهای نیک دیگران.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 13، بحار الأنوار: ج 70، ص 373، ح 7.)

حدیث دهم

10 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «إِنَّ أَعْجَزَ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدُّعَاءِ، وَ إِنَّ أُبْخَلَ النَّاسِ مَنْ بَخِلَ بِالسَّلَامِ.»
فرمود: عاجز و ناتوان ترین افراد کسی است که از دعا و مناجات با خداوند ناتوان و محروم باشد، و بخیل ترین اشخاص کسی خواهد بود که از سلام کردن خودداری نماید.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 87، بحار الأنوار: ج 90، ص 291، ح 11.)

حدیث یازدهم

11 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «إِذَا تَلَّاقَيْتُمْ فَتَلَّاقُوا بِالتَّسْلِيمِ وَ التَّصَافِحِ، وَ إِذَا تَفَرَّقْتُمْ فَتَفَرَّقُوا بِالِاسْتِغْفَارِ.»
فرمود: هنگام بر خورد و ملاقات با یکدیگر سلام و مصافحه نمائید و موقع جدا شدن برای همدیگر طلب آمرزش کنید.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 219، بحار الأنوار: ج 73، ص 4، ح 13.)

حدیث دوازدهم

12 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «بَكِّرُوا بِالصَّدَقَةِ، فَإِنَّ الْبَلَاءَ لَا يَتَخَطَّاهَا.»
فرمود: صبحگاهان حرکت و کار خود را با دادن صدقه شروع نمائید چون که بلاها و آفت ها را بر طرف می گردانند.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 157، بحارالانوار: ج 93، ص 177، ح 8.)

حدیث سیزدهم

13 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «يُؤْتَى الرَّجُلُ فِي قَبْرِهِ بِالْعَذَابِ، فَإِذَا أُتِيَ مِنْ قَبْلِ رَأْسِهِ دَفَعَتْهُ تِلَاوَةُ الْقُرْآنِ، وَ إِذَا أُتِيَ مِنْ قَبْلِ يَدَيْهِ دَفَعَتْهُ الصَّدَقَةُ، وَ إِذَا أُتِيَ مِنْ قَبْلِ رِجْلَيْهِ دَفَعَهُ مَشْيُهُ إِلَى الْمَسْجِدِ.»
فرمود: هنگامی که بدن مرده را در قبر قرار دهند، چنانچه عذاب از بالای سر بخواند وارد شود تلاوت قرآنش مانع عذاب می گردد و چنانچه از مقابل وارد شود صدقه و کارهای نیک مانع آن می باشد. و چنانچه از پائین پا بخواند وارد گردد، رفتن به سوی مسجد مانع آن خواهد گشت.

(مسکن الفؤاد شهید ثانی: ص 50، س 1.)

حدیث چهاردهم

14 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «عَلَيْكُمْ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ بَعَثَنِي بِهَا، وَ إِنَّ مِنْ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ: أَنْ يَغْفُوَ الرَّجُلُ عَمَّنْ ظَلَمَهُ، وَ يُعْطِيَ مَنْ حَرَمَهُ، وَ يَصِلَ مَنْ قَطَعَهُ، وَ أَنْ يَعُودَ مَنْ لَا يَعُودُهُ.»
فرمود: بر شما باد رعایت مکارم اخلاق، که خداوند مرا بر آن ها مبعوث نمود، و - بعضی از - آن ها عبارتند از: کسی که بر تو ظلم کند - به جهت غرض شخصی - او را ببخش، کسی که تو را نسبت به چیزی محروم گرداند کمکش نما، با شخصی که با تو قطع دوستی کند رابطه دوستی داشته باش، شخصی که به دیدار تو نیاید به دیدارش برو.

(أمالی طوسی: ج 2، ص 92، بحارالأنوار: ج 66، ص 375، ح 24.)

حدیث پانزدهم

15 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَنْ وَجَدَ كَسْرَةً أَوْ تَمْرَةً فَأَكَلَهَا لَمْ يُفَارِقْ جَوْفَهُ حَتَّى يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ.»
فرمود: هر کس تکه ای نان یا دانه ای خرما در جایی ببیند، و آن را بردارد و میل کند، مورد رحمت و مغفرت خداوند قرار می گیرد.

(أمالی صدوق: ص 246، ح 14، بحار الأنوار: ج 63، ص 430، ح 12).

حدیث شانزدهم

16 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ.»
فرمود: کسی اظهار تواضع و فروتنی نکرده، مگر آن که خداوند متعال او را رفعت و عزت بخشیده است.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 56، بحار الأنوار: ج 72، ص 120، ح 7).

حدیث هفدهم

17 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِراً، كَانَ لَهُ بِكُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ.»
فرمود: هر کس بدهکار ناتوانی را مهلت دهد برای هر روزش ثواب صدقه در راه خدا می باشد.

(أعيان الشَّيْخَة: ج 1، ص 305، بحار الأنوار: ج 100، ص 151، ح 17).

حدیث هجدهم

18 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَا مِنْ هَذْهِدٍ إِلَّا وَفِي جَنَاحِهِ مَكْتُوبٌ بِالسَّرْيَانِيَّةِ (آلُ مُحَمَّدٍ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ)»
فرمود: هیچ پرنده ای به نام هدهد وجود ندارد مگر آن که روی بال هایش به لغت سریانی نوشته شده است: آل محمد (صلوات الله عليهم اجمعين) بهترین مخلوق روی زمین می باشند.

(أمالی طوسی: ج 1، ص 360، بحار الأنوار: ج 27، ص 261، ح 2.)

حدیث نوزدهم

19 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، الصَّابِرُ مِنْهُمْ عَلَى دِينِهِ كَالْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ.»
فرمود: زمانی بر مردم خواهد آمد که صبر نمودن در برابر مسائل دین - و عمل به دستورات آن - همانند در دست گرفتن آتش گداخته است.

(أمالی طوسی: ج 2، ص 92، بحار الأنوار: ج 28، ص 47، ح 9.)

حدیث بیستم

20 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «سَيَأْتِي زَمَانٌ عَلَى أُمَّتِي يَفْرُونَ مِنَ الْعُلَمَاءِ كَمَا يَفِرُّ الْعَنَمُ مِنَ الذَّبِّ، إِبْتِلَاهُمُ اللَّهُ بِثَلَاثَةِ أَشْيَاءٍ: الْأَوَّلُ: يَرْفَعُ الْبَرَكَةَ مِنْ أَمْوَالِهِمْ، وَ الثَّانِي: سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا جَائِرًا، وَ الثَّالِثُ: يَخْرُجُونَ مِنَ الدُّنْيَا بِلَا إِيمَانٍ.»

فرمود: زمانی بر امت من خواهد آمد که مردم از علماء گریزان شوند همان طوری که گوسفند از گرگ گریزان است، خداوند چنین جامعه ای را به سه نوع عذاب مبتلا می گرداند: 1 - برکت و رحمت خود را از اموال ایشان برمی دارد. 2 - حکمفرمایی ظالم و بی مروت را بر آن ها مسلط می گرداند. 3 - هنگام مرگ و جان دادن، بی ایمان از این دنیا خواهند رفت.

(مستدرک الوسائل: ج 11، ص 376، ح 13301.)

حدیث بیست و یکم

21 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «الْعَالَمُ بَيْنَ الْجَهَالِ كَالْحَيِّ بَيْنَ الْأَمْوَاتِ، وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَغْفِرُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى حَيْتَانِ الْبَحْرِ، وَ هَوَامُّهُ، وَ سُبَاغُ الْبَرِّ وَ أَنْعَامُهُ، فَاطْلُبُوا الْعِلْمَ، فَإِنَّهُ السَّبَبُ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، وَ إِنَّ طَلَبَ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ.»

پیامبر مکرم اسلام (صلی الله علیه وآله) فرمود: دانشمندی که بین گروهی نادان قرار گیرد همانند انسان زنده ای است بین مردگان، و کسی که در حال تحصیل علم باشد تمام موجودات برایش طلب مغفرت و آمرزش می کنند، پس علم را فرا گیرید چون علم وسیله قرب و نزدیکی شما به خداوند است، و فراگیری علم، بر هر فرد مسلمانی فریضه است.

(بحارالأنوار: ج 1، ص 172، ح 25).

حدیث بیست و دوم

22 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَنْ زَارَ عَالِمًا فَكَأَنَّمَا زَارَنِي، وَمَنْ صَافَحَ عَالِمًا فَكَأَنَّمَا صَافَحَنِي، وَمَنْ جَالَسَ عَالِمًا فَكَأَنَّمَا جَالَسَنِي، وَمَنْ جَالَسَنِي فِي الدُّنْيَا أَجْلَسْتُهُ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

فرمود: هر کس به دیدار و زیارت عالم و دانشمندی برود مثل آن است که مرا زیارت کرده، هر که با دانشمندی دست دهد و مصافحه کند مثل آن که با من مصافحه نموده، هر شخصی همنشین دانشمندی گردد مثل آن است که با من مجالست کرده، و هر که در دنیا با من همنشین شود، در آخرت همنشین من خواهد گشت.

(مستدرک الوسائل: ج 17، ص 300، ح 21406).

حدیث بیست و سوم

23 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَنْ تَزَوَّجَ إِمْرَأَةً لِمَالِهَا وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ، وَمَنْ تَزَوَّجَهَا لِجَمَالِهَا رَأَى فِيهَا مَا يَكْرَهُ، وَمَنْ تَزَوَّجَهَا لِدِينِهَا جَمَعَ اللَّهُ لَهُ ذَلِكُ.»

فرمود: هر کس زنی را به جهت ثروتش ازدواج کند خداوند او را به همان واگذار می نماید، و هر که با زنی به جهت زیبایی و جمالش ازدواج کند خوشی نخواهد دید، و کسی که با زنی به جهت دین و ایمانش تزویج نماید خداوند خواسته های او را تأمین می گرداند.

(تهذیب الأحکام: ج 7، ص 399، ح 5).

حدیث بیست و چهارم

24 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَنْ قَلَّ طَعَامُهُ، صَحَّ بَدَنُهُ، وَ صَفَا قَلْبُهُ، وَ مَنْ كَثُرَ طَعَامُهُ سَقُمَ بَدَنُهُ وَ قَسَا قَلْبُهُ.»

فرمود: هر که خوراکش کمتر باشد بدنش سالم و قلبش با صفا خواهد بود، و هر کس خوراکش زیاد باشد امراض جسمی بدنش و کدورت، قلبش را فرا خواهد گرفت.

(تنبيه الخواطر، معروف به مجموعه ورام: ص 548، بحار الأنوار: ج 59، ص 268، ح 53).

حدیث بیست و پنجم

25 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «لَا تُشْبِعُوا، فَيُطْفَأَ نُورُ الْمَعْرِفَةِ مِنْ قُلُوبِكُمْ.»

فرمود: شکم خود را از خوراک سیر و پر مگردانید، چون که سبب خاموشی نور عرفان و معرفت - در افکار و - قلب هایتان می گردد.

(مستدرک الوسائل: ج 16، ص 218، ح 19646).

حدیث بیست و ششم

26 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَنْ تَوَلَّى عَمَلًا وَ هُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَيْسَ لَهُ بِأَهْلٍ، فَلْيَتَّبِعْهُ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ.»

فرمود: هر که ریاست و مسئولیتی را بپذیرد و بداند که اهلیت آن را ندارد - در قبر و قیامت - جایگاه او پر از آتش خواهد شد.

(تاریخ الإسلام: ج 101-120، ص 285).

حدیث بیست و هفتم

27 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيُبْغِضُ الْمُؤْمِنَ الضَّعِيفَ الَّذِي لَا دِينَ لَهُ، فَقِيلَ: وَ مَا الْمُؤْمِنُ

الضَّعِيفُ الَّذِي لَا دِينَ لَهُ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ.»

فرمود: همانا خداوند دشمن دارد آن مؤمنی را که ضعیف و بی دین است، سؤال شد: مؤمن ضعیف و بی دین کیست؟ پاسخ داد: کسی که نهی از منکر و جلوگیری از کارهای زشت نمی کند.

(وسائل الشیعه: ج 16، ص 122، ح 21139).

حدیث بیست و هشتم

28 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «صَدَقَهُ السَّرُّ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ، كَمَا تُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَ تَذْفَعُ سَبْعِينَ بَاباً مِنَ الْبَلَاءِ.»

فرمود: صدقه ای که محرمانه و پنهانی داده شود سبب پاکی گناهان می باشد، همان طوری که آب، آتش را خاموش می کند، همچنین صدقه هفتاد نوع بلا و آفت را بر طرف می نماید.

(مستدرک الوسائل: ج 7، ص 184، ح 7984).

حدیث بیست و نهم

29 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «عَجِبْتُ لِمَنْ يَحْتَمِي مِنَ الطَّعَامِ مَخَافَةَ الدَّاءِ، كَيْفَ لَا يَحْتَمِي مِنَ الذُّنُوبِ، مَخَافَةَ النَّارِ.»

فرمود: تعجب دارم از کسانی که نسبت به خورد و خوراک خود اهمیتی می دهند تا مبادا مریض شوند ولیکن اهمیتی نسبت به گناهان نمی دهند و باکی از آتش سوزان جهنم ندارند.

(بحار الأنوار: ج 70، ص 347، ح 34).

حدیث سی ام

30 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «حُبُّ الْجَاهِ وَالْمَالِ يُنْبِتُ النَّفَاقَ فِي الْقَلْبِ، كَمَا يُنْبِتُ الْمَاءُ الْبَقْلَ.»

فرمود: علاقه نسبت به ریاست و ثروت سبب روئیدن نفاق در قلب و درون خواهد شد، همان طوری که آب و باران سبب روئیدن سبزیجات می باشند.

(تنبيه الخواطر، معروف به مجموعه ورام: ص 264)

حدیث سی و یکم

31 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَنْ أَصَابَ مِنْ إِمْرَأَةٍ نَظْرَةً حَرَامًا، مَلَأَ اللَّهُ عَيْنَيْهِ نَارًا.»
فرمود: هرکس نگاه حرامی به زن نامحرمی بیفکند، خداوند چشم های او را پر از آتش می گرداند.

(مستدرک الوسائل: ج 14، ص 270، ح 16685).

حدیث سی و دوم

32 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «حَسِّنُوا أَخْلَاقَكُمْ، وَ أَلْطِفُوا جِيرَانَكُمْ، وَ أَكْرِمُوا نِسَاءَكُمْ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ.»

فرمود: رفتار و اخلاق خود را نیکو سازید، نسبت به همسایگان با ملاطفت و محبت برخورد نمائید، زنان و همسران خود را گرامی دارید تا بدون حساب وارد بهشت گردید.

(أعيان الشَّيْخَة: ج 1، ص 301).

حدیث سی و سوم

33 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِطُ.»
فرمود: انسان بر روش و اخلاق دوستش پرورش می یابد و شناخته می شود، پس متوجه باشید با چه کسی دوست و همنشین می باشید.

(أمالی طوسی: ج 2، ص 132، بحار الأنوار: ج 71، ص 192، ح 12).

حدیث سی و چهارم

34 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «الْصَّدَقَةُ بِعَشْرِ، وَالْقَرْضُ بِثَمَانِيَةِ عَشَرَ، وَصِلَةُ الرَّحِمِ بِأَرْبَعَةٍ وَعِشْرِينَ.»
فرمود: پاداش و ثواب دادن صدقه ده برابر درجه، و دادن قرض الحسنة هیجده درجه، و انجام صله رحم بیست و چهار درجه افزایش خواهد داشت.

(مستدرک الوسائل: ج 7، ص 194، ح 8010).

حدیث سی و پنجم

35 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «لَا يَمْرُضُ مُؤْمِنٌ وَلَا مُؤْمِنَةٌ إِلَّا حَطَّ اللَّهُ بِهِ خَطَايَاهُ.»
فرمود: هیچ مؤمن و مؤمنه ای مریض نمی گردد مگر آن که خطاها و لغزش هایش پاک و بخشوده می شود.

(جامع الأحادیث: ج 3، ص 89، ح 35، مستدرک الوسائل: ج 2، ص 66، ح 1422).

حدیث سی و ششم

36 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «مَنْ وَقَّرَ ذَا شَيْبَةٍ فِي الْأِسْلَامِ أَمَّنَهُ اللَّهُ مِنْ فَرْعِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ.»
فرمود: هر کس بزرگ سال مسلمانی را گرامی دارد و احترام نماید، خداوند او را در قیامت از سختی ها و مشکلات در امان می دارد.

(کافی: ج 2، ص 658، ح 3، بحار الأنوار: ج 7، ص 302، ح 53).

حدیث سی و هفتم

37 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «كُلُّ عَيْنٍ بَاكِئَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ثَلَاثَ أَعْيُنَ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ، وَ عَيْنٌ غَضَّتْ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ، وَ عَيْنٌ بَاتَتْ سَاهِرَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ.»

فرمود: تمامی چشم ها در روز قیامت گریانند، مگر سه دسته: 1 - آن چشمی که به جهت خوف و ترس از عذاب خداوند گریه کرده باشد. 2 - چشمی که از گناهان و موارد خلاف بسته و نگاه نکرده باشد. 3 - چشمی که شبها در عبادت و بندگی خداوند متعال بیدار بوده باشد.

(ثواب الأعمال: ص 211، ح 1، بحار الأنوار: ج 46، ص 100، ح 88).

حدیث سی و هشتم

38 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «سَادَةُ النَّاسِ فِي الدُّنْيَا الْأَسْخِيَاءُ، سَادَةُ النَّاسِ فِي الْآخِرَةِ الْأَتْقِيَاءُ.»

فرمود: سرور و سیّد مردم در دنیا افراد سخاوتمند خواهند بود، و سیّد و سرور انسان ها در قیامت پرهیزکاران می باشند.

(أعيان الشّيعة: ج 1، ص 302، بحار الأنوار: ج 68، ص 350، ح 1).

حدیث سی و نهم

39 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «وَعَظَنِي جِبْرِيلُ (عليه السلام): يَا مُحَمَّدُ ، أَحِبِّ مَنْ شِئْتَ فَإِنَّكَ مُفَارِقُهُ، وَ اَعْمَلْ مَا شِئْتَ فَإِنَّكَ مُلَاقِيهِ.»

فرمود: جبرئیل مرا موعظه و نصیحت کرد: با هر کس که خواهی دوست باش، بالآخره بین تو و او جدائی خواهد افتاد. هر چه خواهی انجام ده، ولی بدان نتیجه و پاداش آنرا خواهی گرفت.

(أمالی طوسی : ج 2، ص 203، بحار الأنوار: ج 68، ص 188، ح 54).

حدیث چہلم

40 - قَالَ (صلى الله عليه وآله): «أَوْصَانِي رَبِّي بِتَسْعٍ: أَوْصَانِي بِالْإِخْلَاصِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، وَالْعَدْلِ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَالْقَصْدِ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى، وَأَنْ أَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنِي، وَأَعْطِيَ مَنْ حَرَمَنِي، وَأَصِلَ مَنْ قَطَعَنِي، وَأَنْ يَكُونَ صُمْتِي فِكْرًا، وَمَنْطِقِي ذِكْرًا، وَنَظْرِي عِبْرًا.»

فرمود: پروردگار متعال، مرا به 9 چیز سفارش نمود: اخلاص در آشکار و پنهان، دادگری در خوشنودی و خشم، میانه روی در نیاز و توانمندی، بخشیدن کسی که در حق من ستم روا داشته است، کمک به کسی که مرا محروم گردانده، دیدار خویشاوندانی که با من قطع رابطه نموده اند، و این که خاموشیم اندیشه و سخنم، یادآوری خداوند؛ و نگاهم عبرت و پند باشد.

(أعيان الشَّيْخه، ج 1، ص 300، بحارالأنوار: ج 74، ص 139، ضمن ح 1.)